

**MEERJARIG ONDERSTEUNINGSPROGRAMMA VOOR
DE UITBOUW VAN DE INFORMATIEMAATSCHAPPIJ**

ALGEMENE VOORSTELLING

Herziene versie – September 2002

INHOUDSOPGAVE

I. UITBOUW VAN DE INFORMATIEMAATSCHAPPIJ	3
I.1. GEDIVERSIFIEERD OVERHEIDSBELEID	3
I.2. BIJDRAGE VAN TOEPASSINGSGERICHT INNOVATIEBELEID	5
II. VOORSTELLING VAN HET PROGRAMMA	7
II.1. ALGEMENE DOELSTELLINGEN.....	7
II.2. KARAKTERISTIEKEN VAN DE PROJECTEN	8
II.2.1. Toepassingsgerichte projecten	8
II.2.2. Bestreken technologisch spectrum.....	8
II.2.3. Sectorgebieden van de gebruikers.....	10
II.2.4. Opvolgingscomité van ieder project.....	17
II.2.5. Expertisepolen in associatie met de projecten (facultatief).....	18
III. WIJZE VAN UITVOERING VAN HET PROGRAMMA	19
III.1. ALGEMEEN TIJDSHEMA.....	19
III.2. BESCHIKBARE BEGROTINGSMIDDELEN.....	19
III.3. OPENBARE OPROEPEN VOOR VOORSTELLEN	19
III.4. SELECTIEPROCEDURE VAN DE VOORSTELLEN	20

BIJLAGE 1 – VOLLEDIGE LIJST VAN FEDERALE WETENSCHAPPELIJKE INSTELLINGEN

BIJLAGE 2 – INDICATIEF UITVOERINGSSCHEMA VAN HET PROGRAMMA

I. UITBOUW VAN DE INFORMATIEMAATSCHAPPIJ

I.1. GEDIVERSIFIEERD OVERHEIDSBELEID

De Europese Raad die in maart 2000 in Lissabon plaatsvond heeft de doelstellingen goedgekeurd zoals die opgenomen zijn in de mededeling van de Europese Commissie betreffende de inzet van de informatiemaatschappij getiteld « eEurope - Een informatiemaatschappij voor iedereen »¹, waarvan de inleiding als volgt luidt :

« De wereldeconomie ontwikkelt zich van een voornamelijk industriële samenleving naar een nieuwe vorm - de informatiemaatschappij. Hierbij ontstaat wat vaak de nieuwe economie wordt genoemd. Deze bezit een enorm potentieel inzake groei en werkgelegenheid. (...)

De nieuwe economie kent een sterke onderliggende dynamiek. Digitale technologieën maken de toegang tot, verwerking, opslag en overdracht van informatie steeds goedkoper en gemakkelijker. De ontzaglijke massa beschikbare informatie schept enorme mogelijkheden voor de exploitatie ervan via de ontwikkeling van nieuwe producten en diensten. Het omzetten van digitale informatie in economische en sociale waarde is de basis van de nieuwe economie, die nieuwe bedrijfstakken doet ontstaan, andere omvormt en een diepgaande invloed heeft op het leven van de burger. »

Het initiatief eEurope beoogt op Europees vlak een agenda uit te werken van op te zetten acties om de gunstige ontwikkelingen te bespoedigen en om te waarborgen dat de ontwikkeling naar de informatiemaatschappij coherent en niet verdeeld, geïntegreerd en niet versnipperd verloopt. Het initiatief eEurope werd bevestigd op de Europese Top in Feira van juni 2000 door de goedkeuring van een actieplan dat de nadruk legt op de volgende aanvullende aspecten: de nieuwe behoeften op het vlak van de specifieke informatiemaatschappijgebonden kundigheden, de maatschappelijke inpassing van de informatiemaatschappij en een passend aanbod van een kwalitatief hoogstaande digitale inhoud voor het internet.

Met dit initiatief wordt bevestigd dat de ondersteuning van de ontwikkeling van de informatiemaatschappij de kern uitmaakt van de beleidsvoeringen voor economische en maatschappelijke hernieuwing dat op Europees vlak wordt gevoerd.

Deze ondersteuning is gebaseerd op zeer uiteenlopende acties en streeft doelstellingen na die elkaar ten dele aanvullen :

- rechtstreekse steunverlening aan de technologieproducerende industrie (hardware, software, netwerkinfrastructuur, diensten met toegevoegde waarde) om hun marktaandeel te vergroten,
- verbetering van het concurrentievermogen van de bedrijven, met name KMO's, die van die technologieën gebruikmaken om in te spelen op de kansen en beperkingen van de nieuwe wereldeconomie,
- aanmoediging van nieuwe banenscheppende activiteiten,
- modernisering van het overheidsapparaat en van de overheidsinstellingen : de

¹ Voor nadere informatie betreffende het initiatief 'eEurope', surf naar http://europa.eu.int/comm/information_society/europe/index_en.htm

overheidssector wordt niet alleen als een belangrijke smeltkroes beschouwd voor de verspreiding van de nieuwe technologieën, maar is ook genoodzaakt de kansen te grijpen die deze nieuwe instrumenten bieden om zijn interne organisatie te moderniseren en zijn relaties met de burgers en de bedrijven te verbeteren,

- aanpassing en veiligstelling van het juridisch en regelgevend kader voor de verspreiding van de nieuwe informatie- en communicatietoepassingen,
- aanpassing/verbetering van de levens- en arbeidsvoorwaarden, met name wat betreft onderwijs en opleiding, gezondheid, cultuur, ...
- acties die tot doel hebben alle maatschappijgeledingen hierbij te betrekken ten einde de risico's op een tweesporenontwikkeling ten gevolge van de toegang tot de nieuwe communicatietechnieken in te perken en op de gebruikers toegesneden toepassingen in de hand te werken.

Op Europees vlak komen deze verschillende doelstellingen op min of meer coherente wijze tot uiting via talrijke initiatieven, waarvan de voornaamste² de volgende zijn :

- het programma « *Information Society Technologies - IST* » uit het 5de kaderprogramma voor Onderzoek & Ontwikkeling (O&O), dat zich vooral tot doel stelt de technologische innovatie van de Europese bedrijven en onderzoekscentra te ondersteunen om het Europese concurrentievermogen te verbeteren op de wereldmarkt van de elektronische en communicatietechnologieën (« technology push »-benadering),
- als rechtstreekse spin-off van het onderzoek is er het programma « *Trans European Telecommunications Networks – TEN-Telecom* » dat zich tot doel stelt de brug te slaan tussen marktrijpe technologische ontwikkelingen en hun toepassing op het terrein om de commerciële aanwending van nieuwe diensten te bespoedigen en investeringen in gemeenschappelijke diensten te bevorderen, via de ondersteuning van interoperabele, genormaliseerde en multinetwerkoplossingen,
- rechtstreeks samenhangend met het beheer van de Europese overheidsdiensten en van de Lidstaten is er het programma « *Interchange of Data between Administrations – IDA* » met zijn intra/trans-Europese bestuurlijke toepassingen en zijn gemeenschappelijke architecturen - vooral wat de netwerken betreft - om de synergie van de processen in de hand te werken,
- aansluitend op haar beleidsverklaring 'eEurope' en in het verlengde van de activiteiten van de programma's MLIS en Info 2000, heeft de Commissie een meerjarenprogramma *e-Content* op punt gesteld, met als doel « de ontwikkeling en het gebruik van de - met name openbare - Europese digitale inhoud op de wereldnetwerken aan te moedigen alsmede om de taalverscheidenheid in de informatiemaatschappij te bevorderen »,
- het programma « *Promoting the Information Society in Europe - PROMISE* » bestaande uit de promotie- en informatieactiviteiten die erop gericht zijn de Europese samenleving meer bewust te maken van de uitdagingen en kansen van de nieuwe instrumenten van de informatiemaatschappij,
- en op regelgevend vlak zijn er de richtlijnen waarmee een juridisch kader afgebakend kan worden dat aangepast is aan de voorwaarden voor de verspreiding van de nieuwe communicatietechnologiegebonden toepassingen (regeling van de toegang tot de netwerken, elektronische handtekening, bescherming van de gegevens en van de persoonlijke levenssfeer ...).

Deze Europese benadering vormt een aanvulling op het nationale beleid dat de Lidstaten voeren.

² Voor meer detailinformatie, surf naar de belangrijkste websites van de Europese Commissie die betrekking hebben op de informatiemaatschappij : http://europa.eu.int/comm/information_society/index_en.htm; <http://www.cordis.lu/ist/>

Op Belgisch vlak zijn talrijke initiatieven genomen in overeenstemming met de bevoegdheden van de verschillende gezagsniveaus. Zo zetten de overheden van de gewesten programma's op ter ondersteuning van de innovatie ten behoeve van de bedrijven en de innovatie- en onderzoekscentra en moedigen zij eveneens de aanwending aan van nieuwe technologieën in het regionaal economisch weefsel (KMO's, toerisme ...). De gemeenschapsoverheden steunen de verspreiding van de technologieën in die sectoren waarvoor zij bevoegd zijn, vooral op het gebied van onderwijs en cultuur.

Op federaal vlak heeft de regering - geheel in de lijn van de regeerverklaring van juli 1999 - talrijke initiatieven genomen met het doel coördinatie tussen de verschillende bevoegde ministers in de hand te werken :

- beheer en regulering van de telecommunicatie-infrastructuur (UMTS, pan-Europese breedbandnetwerken, ontbundeling van de lokale lus),
- tarifiering en toegangsvoorwaarden tot de netwerken (bijv. Internet),
- bewustmaking van de economische en sociale sectoren,
- wetgevend kader, in het bijzonder wat betreft het omzetten van de Europese richtlijnen (elektronische handtekening, e-commerce, computercriminaliteit ...),
- oprichting van de Federale Overheidsdienst Informatie- en Telecommunicatietechnologie (FEDICT), op 1 september 2001, met als doel e-government te stimuleren.

I.2. BIJDRAGE VAN TOEPASSINGSGERICHT INNOVATIEBELEID

De ondersteuning van de uitbouw van de informatiemaatschappij vereist sterk gediversifieerde actiegebieden van de overheden. Alle economische, sociale, culturele en publieke sectoren worden namelijk voor de uitdaging geplaatst om naar best vermogen profijt te trekken van de nieuwe kansen aangereikt door de in volle ontwikkeling zijnde technologieën.

Gezien het complexe karakter van een harmonische uitbouw van de informatiemaatschappij - die enerzijds gebruik dient te maken van de geboden technische kansen en anderzijds, er bij voorrang op gericht blijft het leven in maatschappijverband te verbeteren - is het van belang om, ter ondersteuning van het elders gevoerde beleid, experimentele initiatieven te behouden om de optimale voorwaarden voor de toepassing van de technologieën te kunnen omschrijven.

Deze experimentele benadering maakt het mogelijk om in een open en flexibele context na te gaan wat, naast de technische belemmeringen, bepalend is voor het welslagen of het falen van de invoering van de nieuwe instrumenten in samenwerkingsverbanden of in maatschappijverband. Vooral zogeheten « test bed »-projecten stellen de gebruikerssectoren in staat concreet samen te werken met de technische dienstenverschaffers om zo nieuwe manieren van communiceren met behulp van de nieuwste technieken te ontwerpen en uit te testen en daarbij rechtstreeks te maken te krijgen met de problemen op het gebied van regelgeving, organisatie, management ... die hiermee samenhangen.

De toegang tot de telematicawerktuigen in ruime zin - in grote lijnen het elektronisch informatiebeheer en de toegang tot de netwerken, met name internet - is de laatste tien jaar vrijwel algemeen in alle economische, sociale en culturele sectoren. Wat daarbij op het spel staat is dus ten dele vervaagd of ligt, juister gesteld, op een ander vlak. Waar het er vroeger om ging de gebruikers in staat te stellen zich de nieuwe instrumenten aan te schaffen die het

best bij hun specifieke organisatievormen passen, gaat het er nu om hun de mogelijkheid te bieden de toepassingen die zij ermee kunnen ontwikkelen juist te bepalen en te beheersen.

De voorstelling van het programma « *Information Society Technologies* » uit het V-de Europees kaderprogramma voor O&O – weliswaar bij voorrang gericht op technologische ontwikkeling sensu stricto - legt er de nadruk op dat «de toenemende diversiteit en complexiteit van de systemen ... nieuwe uitdagingen inhouden voor hun ontwikkeling en toepassing». Deze complexiteit hangt met name samen met het almaar groter belang van het in netwerk stellen van de informaties en processen, de convergentie van de informatieverwerking, communicatie en media, het overwicht van de inhoudelijke problematiek en van de individualisering ervan. Om deze nieuwe uitdagingen aan te nemen, beveelt het Europees programma aan de aandacht te richten op de gebruiksvriendelijkheid, betrouwbaarheid en interoperabiliteit van de telematicasystemen. Met dat doel voor ogen promoten de Europese experts een visie die afgestemd is op het concept « *ambient intelligence landscape for seamless delivery of services and applications* » dat hoofdzakelijk stoelt op de begrippen «ubiquity» en «user-friendliness». Hieruit blijkt dat de « producenten » van technologieën er zich bewust van zijn dat niet alleen het kwantitatieve oogmerk voorop mag staan (krachtige toepassingen voor informatie- en communicatiebeheer), maar dat er daarnaast ook een kwalitatieve benadering noodzakelijk is die steunt op de interoperabiliteit van de toepassingen en de media, hun optimale inpassing in de leef- en arbeidspatronen en hun beveiliging.

Het gaat daarbij aldus niet alleen om de infrastructuur en de toegang tot de nieuwe informatie- en communicatiewerktuigen, maar tegelijk ook om de kwalitatieve voorwaarden en criteria inzake toegang en de beperkingen qua gebruik in het licht van de toenemende complexiteit van de voorhanden zijnde technologische mogelijkheden; dat houdt in dat terdege rekening gehouden wordt met de problemen op het vlak van interoperabiliteit van netwerken en toepassingen, onderhoud en beveiliging van de informatiesystemen, en verder meer nog met hun inpassing in het personeelsmanagement van de organisaties, met alles wat dat meebrengt in termen van kwalificaties, opleiding en reorganisatie van de arbeidsprocedures.

Uitgaande van deze vaststelling, voert het federale departement van Wetenschapsbeleid een « **Meerjarig ondersteuningsprogramma voor de uitbouw van de informatiemaatschappij** » uit, dat gezien moet worden *als een ondersteuning* van het beleid dat elders nationaal en op Europees vlak gevoerd wordt.

II. VOORSTELLING VAN HET PROGRAMMA

II.1. ALGEMENE DOELSTELLINGEN

Doel van het « *Meerjarig ondersteuningsprogramma voor de uitbouw van de informatiemaatschappij* » is, ter aanvulling van de verschillende door de regering opgezette acties terzake, bij te dragen tot het gebruik van de technologieën voor de digitalisering, de verwerking, de uitwisseling en de verspreiding van informatie.

Het programma is opgebouwd rond experimentele toepassingsprojecten die uitgewerkt worden door instellingen die zich groeperen in een partnerschap. Het partnerschap van ieder project is samengesteld uit minstens één gebruikersinstelling uit één of meerdere sectorgebieden waarop het programma is afgestemd, in samenwerking met technische en/of wetenschappelijke dienstenverschaffers.

De projecten moeten de voorwaarden – beperkingen en mogelijkheden – testen, onder welke die technische instrumenten kunnen worden gebruikt zodoende dat ze tegemoetkomen aan de specifieke behoeften van de betrokken gebruikersinstellingen.

Het programma kan met de volgende sleutelwoorden worden samengevat :

- proefondervindelijk technologiegebruik ,
- voorwaarden voor het gebruik van marktrijpe of bijna marktrijpe informatica- en telematicatechnologieën, afgezien van de aan de toegangsvoorwaarden verbonden aspecten ,
- testen van de functionele aspecten van de innoverende processen, afgezien van de zuiver technische aspecten : organisatie en management, regelgevend kader, vorming en kwalificatie van de gebruikers, geïntegreerd evaluatie-instrument, ... => volledige afbakening van een gericht toepassingsterrein ,
- in rekening nemen van het volledige uitvoeringskader, in het bijzonder :
 - het opzetten van gebruiksmodellen, dit is noodzakelijk voor het dynamisch ontwerpen van de inhoud die de gebruikers echt nodig hebben ,
 - boven de overwogen toepassingen : reorganisatie van de back-office, documentair beheer en wat vooraf vereist is inzake digitalisering van de informatie, interoperabiliteit met de bestaande informatica- en telematicasystemen, overeenstemming met de systemen in andere instellingen (in België en in Europa), ...
 - de beheerbaarheid (in de tijd) van de op punt gestelde systemen, afgezien van de initiële uitvoeringsvoorwaarden.

De definitie van het programma steunt niet op een lijst van mogelijke specifieke projecten, maar op een algemeen kader dat principes vastlegt in termen van doelstellingen en uitvoeringsmethodologie en waaraan ieder experimenteel project zich moet houden.

II.2. KARAKTERISTIEKEN VAN DE PROJECTEN

II.2.1. Toepassingsgerichte projecten

Het « Meerjarig ondersteuningsprogramma voor de uitbouw van de informatiemaatschappij » is afgestemd op gerichte toepassingprojecten

- ↪ die het **gebruik van** marktrijpe of bijna marktrijpe **technologieën** voor de digitalisering/verwerking/uitwisseling/verspreiding van informatie uittesten, uitgaande van criteria die steunen op het beheer en de beheerbaarheid van de toepassingen die speciaal ontwikkeld worden ten behoeve van de gebruikers, zij hebben dus niet tot doel om tot technologische ontwikkelingen *senso stricto* te komen ,
- ↪ die prioritair gericht zijn op **4 sectorgebieden van gebruikers** : de federale overheidsdiensten en de federale overheidsinstellingen, de federale wetenschappelijke instellingen, de non-profitsector, de Belnet-gebruikers ,
- ↪ die een **voldoend afgebakend toepassingsterrein bestrijken**, zodoende alle beperkingen op technisch en functioneel vlak te kunnen beheersen, dit vanuit een experimentele benadering ,
- ↪ die vanaf hun aanvang rekeninghouden met de **voorwaarden van hun overdraagbaarheid** in andere toepassingsgebieden,
- ↪ die uitgevoerd worden door **partnerschappen**, waarvan de **gebruikers als actieve partners moeten deel uitmaken**, in samenwerking met de technische en/of wetenschappelijke prestatieverschaffers ,
- ↪ die uitgevoerd worden in **2 fases**, in principe van elk 2 jaar ; de tweede fase wordt geconditioneerd door het resultaat van de externe evaluatie aan het einde van de eerste fase ,
- ↪ die zich **eventueel associëren met een expertisepool**, bestaande uit non-profit onderzoekscentra (onder meer universiteiten) en die zich verdiept in een ruimere problematiek, gelinkt aan het toepassingsproject , met als doel een meer theoretische en transversale bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van de informatiemaatschappij.

II.2.2. Bestreken technologisch spectrum

De technologische dragers waarop dit programma betrekking heeft bestrijken alle instrumenten waarmee informatie van allerhande aard kan worden gedigitaliseerd, verwerkt, uitgewisseld en verspreid, met inbegrip van de multimediale instrumenten, alsook de op die informatie gebaseerde elektronische transactiesystemen.

Vanuit het oogpunt van de eindapplicatie, impliceert de installatie van een informatiesysteem ook het in rekening nemen van alle technologische niveaus, vanaf de netwerkinfrastructuur tot de software-interface van alle gebruikers.

Eenzelfde technologie kan niet in alle organisatorische contexten worden gebruikt. De al bestaande technische systemen vereisen niet alleen specifieke voorwaarden, maar ook menselijke voorwaarden – kunde, kwalificaties, opleidingsmogelijkheden – bepalen de haalbaarheid van een innovatie.

Op het ogenblik dat alle dragers steeds meer worden geïntegreerd, moeten op alle niveaus keuzes worden gemaakt, niet alleen in het licht van de efficiëntie van de technologieën maar vooral in het licht van een functionele kosten/baten verhouding en het in aanmerking nemen van de bijzondere reglementaire context van het specifieke toepassingsgebied.

Bovendien moeten de interoperabiliteitsproblemen van de toepassingen en het gebruik van open standaarden gedurende het gehele innovatieproces worden opgelost. Zo kunnen de ontwikkelde systemen optimaal in de tijd evolueren en in ruimere toepassingen worden ingepast, zowel nationaal als internationaal.

Het technologiespectrum bestrijkt in fine, maar op niet-exhaustieve wijze :

- **wat het netwerk betreft** : de met internet verbonden toepassingen (en de afgeleiden ervan, te weten het intranet en het extranet); de mobiele technologieën (die samenvallen met internet); de satelliettechnologieën voor sommige transnationale toepassingen ; de convergentie tussen de traditionele telecommunicatienetwerken en die welke verbonden zijn aan de audiovisuele transmissie, en algemeen genomen, elke multinetwerkenbenadering ,
- **wat de specifieke diensten betreft**: de multimediatoepassingen, de meertalige interfaces, de spraaktechnologieën, de diensten van eenvormige repertoria gelinkt aan diensten van inhoudsverificatie, de GIS-instrumenten/interfaces, de toepassingen om transacties te beveiligen, (identificatie, legalisering en niet-afwijzing, integriteit), de toepassing van documentair beheer en work-flow (software agents), de systemen die de gebruiker helpen voor een betere toegang tot de on line diensten, ...

De relevantie van een toepassingsgericht project wordt niet in de eerste plaats beoordeeld aan de hand van de kwantitatieve weerslag van de toepassing in termen van gebruiksvolume (aantal gebruikers, omvang van de verwerkte of uitgewisselde informatie), maar vooral in termen van kwalitatieve integratie van de toepassing in nieuwe organisatie- en communicatievormen, maar ook in de reeds bestaande telematicatoepassingen bij de gebruikersinstellingen. De gebruikersinstellingen moeten zich betrokken voelen bij de verandering én de toepassing moet een duidelijk geïdentificeerde kwalitatieve meerwaarde bieden.

De beheersing van de - technische - informatiedragers moet eveneens samengaan met een grotere beheersing van de inhoud zodat de uitbouw van de informatiemaatschappij tot uiting komt in een versterking van de « kennismaatschappij ».

De projecten die in het kader van het programma opgezet worden, hebben niet uitsluitend betrekking op de technische ontwikkelingsfasen. Er wordt integendeel aangeraden het hele proces in beschouwing te nemen, met name de initiële functionele analyse. De technische keuzes moeten daarom niet helemaal bij het opstarten van het project gemaakt worden, maar moeten/mogen integraal deel uitmaken van het experimenteel project. Zo ook mogen/moeten de flankerende activiteiten, met name inzake opleiding, informatie ten behoeve van de gebruikers, evaluatie, in de planning en de financiering van het project opgenomen worden.

Vanuit technologisch oogpunt moet het partnerschap van het project :

- een voldoende kennis en beheersing aantonen van de « *state of the art* » van het technologiesegment waarop de toepassing betrekking heeft,
- de technologische oriëntatie van het project wettigen op grond van de reële gebruiksvoorwaarden : *kosten/batenverhouding in functionele termen*, het in aanmerking nemen van de reglementaire beperkingen/kansen,
- een *technology watch* omvatten zodat in de loop van het project eventuele technologische ontwikkelingen te baat genomen kunnen worden.

II.2.3. Sectorgebieden van de gebruikers

Het programma richt zich prioritair tot 4 sectorgebieden : de federale overheidsdiensten en de federale overheidsinstellingen, de federale wetenschappelijke instellingen (FWI's), de non-profitsector en de Belnet-gebruikers.

Elke instelling uit die sectorgebieden kan aan een projectvoorstel meewerken of er een op gang brengen, in samenwerking (partnerschap) met technische en/of wetenschappelijke dienstenverstrekkers.

Die vier sectorgebieden zijn verschillend, wat niet uitsluit dat projecten gebruikersinstellingen kunnen bijeenbrengen die afkomstig zijn uit meerdere van de vier sectorgebieden.

De profitsector, in het bijzonder KMO's volgens de Belgische definitie, of hun sectorale of intersectorale vertegenwoordigingsorganen, krijgen ook de gelegenheid zich aan te sluiten bij organen uit sectorgebieden die door het programma worden bestreken, teneinde projecten op gang te brengen en uit te voeren die aan hun specifieke behoeften beantwoorden. Actieve samenwerking tussen organen uit de publieke en privé-sector is met name een troef bij de evaluatie van de voorstellen.

De projecten dienen zich, hoe dan ook, te situeren binnen de bevoegdheden van de federale overheid. Speciale aandacht gaat uit naar toepassingssystemen waarbij gezocht wordt naar op *meertaligheid* toegesneden oplossingen, omdat dit een specifieke beperking/kans is voor federaal onderbouwde projecten alsmede voor hun mogelijke inschakeling in Europees verband.

1. ONDERSTEUNING VAN DE MODERNISERING VAN DE FEDERALE OVERHEIDSDIENSTEN EN DE FEDERALE OVERHEIDSINSTELLINGEN

In het regeerakkoord wordt de nadruk gelegd op de noodzaak een « doeltreffend en attent » bestuur te installeren en « het gebruik te optimaliseren van de nieuwe communicatiemiddelen die de informatiemaatschappij biedt ».

Gelet daarop heeft de Minister van Ambtenarenzaken een globaal moderniseringsbeleid uitgewerkt voor de federale overheid³, met als basis het op elkaar afstemmen van de acties, zowel wat de interne reorganisatie van de departementen betreft als de installatie van doeltreffendere systemen voor de relaties tussen burgers en bedrijven : netwerkinfrastructuur van de besturen, systemen voor intra- en interdepartementale communicatie, elektronische loketten, regelgevend kader, ...

³ Copernicusplan (voor meer informatie zie : <http://www.copernic-us.be>)

De nieuwe Federale Overheidsdienst Informatie- en Telecommunicatietechnologie (FEDICT) is opgericht om een gemeenschappelijke strategie te ontwikkelen binnen het e-governmentluik.

Bovendien lopen er binnen elk federaal departement al heel wat initiatieven of staan ze op stapel, voor een grotere interne efficiëntie en betere relaties met de gebruikers.

De proefprojecten die in het kader van dit programma worden opgezet, moeten derhalve expliciet worden ontworpen ter ondersteuning van en in aansluiting op het beleid dat de regering (en meer specifiek het FEDICT), terzake voert. Zij hebben betrekking op alle ministeries alsook op alle federale overheidsinstellingen (parastatale instellingen en staatsdiensten met afzonderlijk beheer).

Doel van zij die de projecten opzetten is vooral problemen identificeren waarvoor verschillende interveniënten met gemeenschappelijke doelstellingen moeten worden bijeengebracht, maar waarvan de huidige organisatie het opzetten en het uitvoeren van concrete samenwerkingsprojecten in de weg staat. De proefprojecten zouden niet door technologiespecialisten (informatica/telematica) moeten worden opgezet, maar wel door de voor de « core business » van de departementen verantwoordelijke personen, zodat de projecten steunen op problemen inzake beheer en organisatie van de informatie en de communicatie.

Hoewel andere potentiële toepassingen op initiatief van de indieners mogelijk blijven, zouden de volgende toepassingsgebieden een geschikte plaats vinden in het programma, te weten de elektronische administratieve loketten (relaties tussen bestuur/ externe gebruikers), de toepassingen voor onderlinge samenwerking tussen besturen (onderlinge relaties tussen besturen) en de aanpassing van de back-office ten gevolge van de netwerking van de besturen (interne reorganisatie).

Die drie onderscheiden gebieden kunnen gezamenlijk benaderd worden in het kader van eenzelfde project, gelet op de interpenetratie ervan wat de gebruikte technische dragers betreft.

- **De elektronische administratieve loketten**

Het thema van de elektronische administratieve loketten is ontegenzeggelijk een centraal en steeds terugkerend thema in de overdenkingen om de relaties tussen bestuur en «gebruikers» te verbeteren. Uit talrijke Belgische en internationale initiatieven blijkt dat voornoemd concept heel wat mogelijkheden en verwachtingen inhoudt, maar dat de uitvoering ervan zeer complex is.

Tussen systemen die beperkt blijven tot elektronische portals die toegang verlenen tot verscheidene geïsoleerd blijvende besturen en loketten die een volledige keten van administratieve procedures inpassen, blijft er een enorm kwalitatief verschil. Hiertussen moeten de haalbaarheidsvoorwaarden worden bepaald om het bestuur intern te reorganiseren, waarbij de behoeften van de gebruikers en niet de initiële configuratie van het bestuur in overweging worden genomen.

Uitgaande van het type van gebruikers – burgers, bedrijven – vormt het federale overheidsbestuur niet noodzakelijk een relevant referentiekader, gelet op de verdeling van de bestuurlijke bevoegdheden op lokaal, regionaal, communautair, federaal, ja zelfs Europees vlak. De enige loketten vormen zodoende een gebied

waar noodzakelijkerwijs interadministratieve samenwerking op alle vlakken onvermijdelijk is.

Gelet evenwel op de bestuurlijke traditie, komt die samenwerking moeilijk tot stand in het kader van globale projecten en wijst de ervaring in het buitenland op dit gebied uit dat meer gerichte « bottom-up »-projecten het mogelijk maken aanvankelijk verstarde procedures te ontgrendelen.

In het kader van het programma bieden duidelijk omschreven projecten (gebruikersprofiel en departementen) de mogelijkheid alle beperkingen te testen op ware grootte die gelinkt zijn aan dat type van diensten. Daar het om proefprojecten gaat, kan de samenwerking tussen besturen van verschillende gezagsniveaus worden gestart in een soepel kader dat openstaat voor creatieve oplossingen, vóór ze getoetst worden aan de beperkingen van de veralgemening ervan.

Die proefprojecten moeten noodzakelijkerwijs specifieke gebruikersprofielen identificeren om de omvang van de projecten te bepalen. Met het programmakader kunnen bovendien nieuwe gebruikersprofielen worden overwogen, naast die profielen die het vaakst aan bod komen.

Ook moet bijzondere aandacht gaan naar de aansluiting tussen de gebruikersprofielen en de huidige voorwaarden onder welke gebruikers toegang hebben tot de betrokken technologische dragers. Te dien opzichte is de concrete deelname van gebruikers (of hun vertegenwoordigers) aan de projecten in voorkomend geval een troef die ervoor zorgt dat de overwogen elektronische loketten tegemoetkomen aan hun specifieke behoeften en beperkingen.

- **De toepassingen van de onderlinge samenwerking tussen besturen**

Een federaal intranet is een van de hoofddoelstellingen van de modernisering van de overheidsbesturen die de regering nastreeft. Met een doeltreffende en beveiligde netwerkinfrastructuur moeten talrijke toepassingen in samenwerkingsverband kunnen worden opgezet (databasemanagement, geïntegreerde repertoria, ...) alsook de communicatieprocedures worden geharmoniseerd (federaal berichtenverkeer, standaardisering van documenten, ...). Die doelstellingen lijken bovendien steeds noodzakelijker in het licht van de Europese integratie.

Die samenwerking tussen besturen onderling is bovendien een voorafgaande vereiste voor het installeren van de elektronische loketten ten dienste van burgers en bedrijven (cf. supra). Prioritair doel is te kunnen terugrijpen naar eenvormige identificatiegegevens (Rijksregister), al was het maar om basisinformatie aan te vragen.

Naast die algemene doelstellingen, is het in fine in elk departement dat er mogelijkheden worden ontdekt om nauwer samen te werken, die vaak, bij gebrek aan personele, budgettaire en organisatorische middelen, onvoldoende worden benut.

Het betrokken programma heeft een kader geleverd binnen hetwelk verschillende departementen soepel kunnen samenwerken, samen met externe technische partners, om microprojecten op het getouw te zetten met als doel de administratieve procedures te rationaliseren.

De betrokken toepassingen betreffen in hoofdzaak:

- work-flow toepassingen voor de gedeeltelijke of volledige follow-up van de dossiers op elektronische drager,
- toepassingen op het gebied van gedeeld databasemanagement.

- **De aanpassing van de back-office functies ten gevolge van de netwerking van de besturen.**

De doeltreffendheid van nieuwe communicatiesystemen met als ondersteuning uit de informatiemaatschappij voortkomende technologieën, hangt zowel van de kwaliteit van de nieuwe technische interfaces als van de kwaliteit van de reorganisatie van de procedures af bovenop de systemen.

Het is geen eenvoudige taak om een evenwicht te vinden tussen de « front-office » innovatie, wat het meest zichtbaar is, en de zware investering die nodig is voor de aanpassing van de « back-office » van de procedures.

Uit ervaringen in het buitenland blijkt dat de problematiek van de beheerbaarheid in de tijd van nieuwe communicatiesystemen met name berust op een evenwichtige verdeling van de kosten – in tijd, in personele middelen – over de verschillende interveniënten. Dat er heel wat hindernissen dienen te worden overwonnen vooraleer de innovatie vruchten oplevert is het gevolg van het feit dat, via nieuwe technische instrumenten, de werklast zich verplaatst van de primaire gebruikers naar andere interveniënten die aan het begin van de informatieverwerking staan, en waarvoor de investeringen werden onderschat.

Wat voorafgaat heeft betrekking op :

- het documentenbeheer,
- de modernisering van de archiverings- en classificatietechnieken,
- de harmonisering van de documenten (labelling formaat, toegangswijze en –voorwaarden, ...),
- de actualisering van repertoria en indices,
- de benutting van primaire statistieken,
- ...

Het dagelijks beheer van de departementale en interdepartementale intranetten vereist meer investeringen voor dat « back-office » beheer, zodat de opgezette systemen ook na de initiële ontwikkelingsfase efficiënt blijven. Hiervoor moeten samenwerkingsprocedures tussen de verschillende interveniënten (archiefbeheerders, informatieambtenaren, dossierbeheerders) worden uitgewerkt waarvoor ook passende middelen moeten worden uitgetrokken.

Dankzij gerichte projecten, al dan niet gelinkt aan de bevoorrading van de intranetten, kunnen die interfaces « back-office »/ « front-office » in het licht worden geplaatst en getest. Die projecten kunnen zowel op departementaal als op interdepartementaal gebied worden ontwikkeld.

2. ONDERSTEUNING VAN DE MODERNISERING VAN DE FEDERALE WETENSCHAPPELIJKE INSTELLINGEN (FWI's), in het bijzonder die welke onder het wetenschapsbeleid ressorteren (cf. *Bijlage 1, Lijst van de FWI's*)

Het leek opportuun een apart sectorgebied te identificeren voor de federale wetenschappelijke instellingen, in het bijzonder die welke ressorteren onder Wetenschapsbeleid, gelet op wat specifiek op het spel staat met de technologieën afkomstig van de informatiemaatschappij.

De FWI's hebben als opdracht, binnen hun bevoegdheidsgebieden, de bewaring van collecties die tot het wetenschappelijk en cultureel patrimonium behoren, de wetenschappelijke exploitatie ervan en de culturele en pedagogische valorisatie ervan.

De nieuwe technologieën uit de informatiemaatschappij bieden unieke mogelijkheden om elk van de drie fundamentele opdrachten van de FWI's te vervullen. Het gaat er niet enkel om nieuwe diensten te ontwikkelen, zowel intern als voor externe partners, maar ook om de organisatie en het intern beheer aan te passen, in het bijzonder wat de informatie betreft, om de nieuwe diensten bruikbare gegevens aan te reiken.

Sinds verscheidene jaren al zetten de FWI's daartoe acties op, waarbij naargelang hun specifieke kenmerken en/of intern vastgelegde prioriteiten specifieke accenten worden gelegd. Het doel is evenwel nog verre van bereikt gelet op de mogelijkheden die de technologieën in zich sluiten. Gezien bovendien het hoogspecialistische karakter van de in die instellingen bewaarde en verwerkte gegevens, is het meer dan in andere instellingen noodzakelijk dat de wetenschappers-specialisten op de verschillende betrokken gebieden de technische innovaties op zich nemen/omkaderen.

Het programma reikt een kader aan waarin de FWI's gerichte projecten op touw moeten zetten die hun in staat stellen de mogelijkheden en de beperkingen te testen van de nieuwe technieken voor informatieverwerking, -uitwisseling en -verspreiding.

Die projecten moeten absoluut profijt trekken van een tussen de FWI's overeengekomen benadering, die, hun specifieke kenmerken in acht genomen, de kosten kan drukken, de tests/fouten kan beperken en innoverender kan zijn wat de overwogen oplossingen betreft. Op dezelfde wijze moet de samenwerking met externe partners – op nationaal en internationaal vlak – worden gestimuleerd om de systemen in een ruimer kader in te passen.

In dat sectorgebied in het bijzonder is de kwaliteit van de voorstellen inzake externe samenwerking en zoeken naar synergieën – tussen FWI's en/of met andere instellingen die actief zijn op hetzelfde sectorgebied of in aanverwante sectoren, op nationaal of Europees vlak – een prioritair evaluatiecriterium van de voorstellen.

Tegen die achtergrond moet ieder project zijn kennis van de technische vooruitgang terzake op internationaal vlak (state-of-the-art) aantonen evenals zijn vermogen om de reële mogelijkheden ervan te identificeren in het licht van de specifieke functionele context waarin het project uitgevoerd wordt.

In het kader van het programma worden twee specifieke innovatiegebieden aanbevolen, te weten de digitalisering van de collecties en de informatie die zij voor wetenschappelijke of bewaringsdoeleinden bezitten en de ontwikkeling van interfaces voor de externe valorisatie van het cultureel en wetenschappelijk patrimonium.

- **De digitalisering van de collecties en de informatie die zij voor wetenschappelijke of bewaringsdoeleinden bezitten.**

Die digitalisering biedt een unieke mogelijkheid, waar men haast niet omheen kan, om niet alleen de informatie te bewaren die zonder aangepaste technieken verloren dreigt te gaan maar ze ook beter intern en extern te valoriseren. Het aantal, de aard van de te digitaliseren collecties alsook het doel van de digitalisering verschillen sterk naargelang van de instellingen. Sommige instellingen hebben daarenboven het proces al op een min of meer doorgedreven manier op gang gebracht.

Niettemin dienen gemeenschappelijke problemen te worden aangepakt, te weten :

- de technische beperkingen van de verschillende te digitaliseren gegevenstypes,
- de formaatkeuze, samen met onder andere de internationale standaarden,
- de keuze van de elektronische bewaringsdragers, vast te leggen in het licht van de regels wat toegang en gebruik betreft,
- de reorganisatie van het beheer van de collecties – met name inzake kwalificatie en opleiding – ten gevolge van de digitalisering ervan.

Die digitalisering moet zo worden bedacht dat ze optimaal kan worden ingepast in de informatica- en telematicasystemen/ toepassingen die overigens in de instellingen werden ontwikkeld.

Het doel van de projecten die moeten op touw gezet worden in het kader van het programma berust niet op het aantal betrokken gegevens maar op een kwalitatieve benadering van de problemen in verband met die digitalisering. De FWI's worden derhalve verzocht, samen met externe dienstenverstrekkers, gerichte problematieken te definiëren die op verscheidene FWI's betrekking hebben.

Dat houdt in wat volgt :

- de aard van de betrokken gegevens : multimediategegevens, documenten die dreigen verloren te gaan, fototheken bibliotheken, ...
- specifieke beperkingen inzake formaatstandaarden, reglementaire beperkingen, ...

Op basis hiervan moet dankzij de proefprojecten een test op ware grootte worden uitgevoerd met een relevante « gegevenssteekproef ».

- **De ontwikkeling van innoverende toepassingen voor de toegang tot het cultureel en wetenschappelijk patrimonium**

De digitalisering van de collecties en de gegevens die de FWI's bezitten opent de weg naar het ontwikkelen en/of moderniseren van de toegangssystemen tot dit patrimonium, zowel in de instelling zelf als voor externe gebruikers, te weten de wetenschappelijke wereld, de onderwijsgemeenschap, het grote publiek, ...

Zowel de interne als externe netwerkinfrastructuur als de verhoogde interoperabiliteit van de dragers maken het mogelijk veel gebruikersvriendelijkere dienstenconfiguraties te ontwerpen die vooral ook meer gericht zijn op de samenwerking tussen instellingen die op aanverwante gebieden werken (musea, bibliotheken, onderzoekscentra).

Voor de Europese Unie zijn thans de geavanceerde technologiesystemen voor de toegang tot het cultureel en wetenschappelijk patrimonium van prioritair belang. Dit geldt zowel voor het O&O als voor de programma's ter ondersteuning van de commerciële ontwikkeling van de technologieën.

Doel van het programma is gerichte proefprojecten uit te werken die zoveel mogelijk profijt trekken van de vooruitgang op dat gebied, met name op Europees vlak. De projecten worden gericht op de functionele en reglementaire uitvoeringsvoorwaarden, naast de zuiver technische beperkingen. De intellectuele eigendom en de bescherming van de rechthebbenden zijn natuurlijk problemen waar men niet omheen kunt bij dat type van toepassing, alsook de erkende normen en protocollen inzake gegevensuitwisseling.

De betrokken technische instrumenten zijn de nieuwe navigatieapparatuur, de meertalige toegangsinterfaces, de ontwikkeling van virtuele gemeenschappen voor de thematische collecties, de elektronische transactiesystemen en de toepassingen die verbonden zijn aan de opleiding van externe gebruikers.

3. ONDERSTEUNING VAN DE INPASSING VAN NETWERKTOEPASSINGEN IN DE NON-PROFITSECTOR, MET NAME DE SECTOR VAN DE VERENIGINGEN

Tegenover de inpassing ervan in de informatiemaatschappij, is de non-profitsector gekenmerkt, in de ruime betekenis van het woord – gezondheid, opvoeding, sport en cultuur, jeugd, NGO's, ... - en in het bijzonder de sector van de verenigingen, zich door een relatief actief infrastructuurbeleid (netwerk, hardware) vanwege de overheid, hoewel deze laatste over weinig middelen beschikt om dat technisch dispositief te valoriseren wat de toepassingen ervan betreft.

Bovendien zijn de bestaande kaders voor de financiering van innovatieprojecten – op regionaal, communautair of Europees vlak – niet altijd aangepast aan de instellingen uit de non-profitsector, hetzij omdat de structuren van die sector te klein of onvoldoende geformaliseerd zijn, hetzij omdat de financieringsregels, bij aanvang van de projecten, vooraf gedefinieerde technologische actieplannen vereisen.

Doel van het programma is instellingen uit die sector in staat stellen nieuwe innoverende toepassingen op te zetten, uitgaande van de informatie- en communicatie-infrastructuur waarover zij beschikken.

Het belang van het programma voor die sector ligt in hoofdzaak bij de voorgestelde methodologie, te weten de mogelijkheid het gehele innovatieproces in te passen in een globale benadering, van de initiële niet-technologische ontwerpfase, tot de evaluatie van de voorwaarden voor beheerbaarheid in de tijd van de opgezette systemen.

In dat kader gaan de instellingen als gebruiksters uit van een functionele problematiek – netwerking, gedeelde informatiever spreiding, promoten van diensten, ... - en beschikken ze over de personele en temporele middelen om oplossingen te vinden die zijn aangepast aan hun specifieke werking. De gevormde partnerschappen werken zo dat de technische dienstverleners geen vast bestek invullen bij aanvang van het project, maar elkaar gedurende het gehele project beïnvloeden met de gebruikersinstellingen om de technische apparatuur aan te passen aan de organisatorische beperkingen. Bovendien moet dat type van project de instellingen uit de sector in staat stellen een eigen

technische expertise te verwerven, zodat zij, na afloop van het project, de ontwikkelde toepassingen verder kunnen blijven controleren.

Zoals voor andere sectorgebieden komen de in het programma opgezette projecten niet in de plaats van beleidsvoeringen van andere subsidiërende gezagsniveaus, maar ondersteunen ze deze, via een experimentele benadering.

Met behulp van de nieuwe telematica-instrumenten, hebben de toepassingsprojecten als doel de versterking van:

- de samenwerking tussen instellingen uit de sector, inzonderheid inzake meertaligheid,
- het gemeenschappelijk stellen van middelen (technische expertise, opleiding, ...) en kunde,
- de overeenstemming tussen de controle over de dragers (betere exploitatie van de websites als instrument van samenwerking en promotie, ...) en de controle over de inhoud (welke inhoud voor welk gebruik?, personaliseren van de informatie op grond van de interne en externe gebruikerscategorieën, ...).

4. BIJDRAGE AAN HET CONSOLIDEREN VAN SPECIEKE TOEPASSINGEN DIE TOT STAND GEBRACHT ZIJN IN DE GEMEENSCHAP VAN BELNET-GEBRUIKERS

Sinds 1993 levert Belnet een performant communicatie-infrastructuur aan de onderzoekwereld en talrijke overheidsinstellingen.

De steeds performantere infrastructuur, wat debieten, internationale verankering, betrouwbaarheid en veiligheid betreft, moet worden gekoppeld aan een gebruikersgemeenschap die er op uit is samen toepassingen te ontwikkelen met betrekking tot gemeenschappelijke problematieken.

Er werden al werkgroepen opgericht en specifieke projecten opgezet op de volgende gebieden: de samenwerking tussen bibliotheken onderling, de biodiversiteit of de valorisatie van het cultureel patrimonium. Dit moet verder worden verfijnd over de nieuwe toepassingsgebieden heen.

Die benadering moet worden aangevuld met projecten die als doel hebben specifieke diensten te ontwikkelen die gemeenschappelijk en toegankelijk zijn voor alle netwerkgebruikers: beveiligde applicaties, problematiek van de rechten en plichten van de interveniënten op het netwerk, meertalige toegang tot eenvormige thesauri en repertoria, ...

In die context vormen de universiteiten een reeks hefboomen waarmee samenwerkingsmogelijkheden tot stand kunnen worden gebracht met partners, buiten de academische sfeer, die op Belnet zijn aangesloten.

II.2.4. Opgvolgingscomité van ieder project

Ieder project omvat een begeleidingsstructuur, met name een opvolgingscomité. Het opvolgingscomité bestaat uit vertegenwoordigers van de gebruikersinstellingen die deelnemen aan het project, externe experts en, in voorkomend geval, uit vertegenwoordigers van diegenen voor wie de ontwikkelde toepassing uiteindelijk bestemd is.

Deze structuur dient de DWTC regelmatig advies te verstrekken over de oriëntaties van het project.

II.2.5. Expertisepolen in associatie met de projecten (facultatief)

Ieder toepassingsproject kan zich associëren met een expertisepool, bestaande uit non-profit onderzoekscentra, onder meer universitaire.

De expertisepool levert geen directe bijdrage aan de taken verbonden aan het toepassingsproject: hij verdiept zich in een ruimere problematiek, gelinkt aan het toepassingsproject, met als doel een meer theoretische en transversale bijdrage te leveren aan de voorwaarden voor de ontwikkeling van de informatiemaatschappij.

De toevoeging van een expertisepool aan het toepassingsproject is facultatief.

III. WIJZE VAN UITVOERING VAN HET PROGRAMMA

III.1. ALGEMEEN TIJDSHEMA

De projecten opgezet in het kader van het programma, worden geïdentificeerd aan de hand van twee openbare oproepen tot voorstellen gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. De eerste reeks projecten is gelanceerd aan de hand van de in november 2000 gepubliceerde oproep tot voorstellen. De publicatie van de tweede oproep tot voorstellen is gepland in september 2002, voor projecten die van start zullen gaan in 2003

Op die manier kunnen de projecten gespreid worden in het licht van de ontwikkeling van de technologieën en van de overheidsinitiatieven terzake die door de andere bevoegdheidsniveaus genomen worden.

Ieder project wordt uitgevoerd in twee fases (van in principe twee jaar). Na de eerste fase vindt een externe evaluatie plaats waarbij een advies uitgebracht wordt over de kwaliteit van de werkzaamheden die tijdens de eerste fase verricht zijn en het vermogen van het partnerschap om het project voort te zetten. Zo nodig kan een project op het einde van de eerste fase stopgezet worden of kan het een andere richting uitgestuurd worden om rekening te houden met de ontwikkeling van de context (op technologisch vlak, het elders gevoerde beleid). Er kan ook overwogen worden de samenstelling van het partnerschap te wijzigen om in te spelen op de adviezen van de externe evaluators of op verzoek van het initiële partnerschap. (*Cf. Bijlage 2. Algemeen tijdschema van het programma*).

III.2. BESCHIKBARE BEGROTINGSMIDDELEN

Het programma beschikt over een meerjarenbudget (2001-2008) van 15,24 miljoen EUR voor de financiering van de projecten en is verdeeld over twee reeksen van projecten : 6,94 miljoen EUR beschikbaar voor de eerste reeks van projecten in 2001 en 8,3 miljoen EUR beschikbaar in 2003 voor de tweede reeks van projecten.

De financiering die toegekend wordt aan de deelnemers dekt alle directe kosten (personeel, werking en uitrusting) voor de uitvoering van de projecten en dit tijdens de hele duur ervan.

III.3. OPENBARE OPROEPEN VOOR VOORSTELLEN

Voor iedere oproep tot voorstellen wordt een informatiedossier ten behoeve van de indieners opgesteld, dat alle gegevens bevat over de manier waarop een voorstel ingediend moet worden.

De voorstellen die naar aanleiding van de oproepen ingediend worden, moeten, naast een gedetailleerde beschrijving van de doelstellingen en de middelen, ook een relevante planning van de werkzaamheden bevatten. Ieder voorstel moet precies aangeven hoe de partners zullen samenwerken, wat een duidelijke taakverdeling en aangepaste rapportering inhoudt alsmede de oprichting van een opvolgingscomité voor het project.

III.4. SELECTIEPROCEDURE VAN DE VOORSTELLEN

De bij iedere oproep ingediende voorstellen worden door onafhankelijke experts beoordeeld op hun relevantie op niet-comparatieve basis.

De beoordeling door de buitenlandse experts heeft betrekking op :

- het toegesneden zijn van de voorstellen op de principes zoals vastgelegd in het algemeen kader van het programma (IN of OUT of scope karakter),
- de relevantie en de uitvoerbaarheid van het project, vanuit technisch en functioneel oogpunt, met name inzake complementariteit van beheersing van dragers en inhoud,
- de kwaliteit van het partnerschap, vooral ten aanzien van de rol van de gebruikers, de aanwezigheid van de vanuit technisch en management oogpunt noodzakelijke kundigheden,
- in voorkomend geval, de relevantie van de expertisepool,
- het potentieel overdraagbare karakter van het project naar andere toepassingssectoren en van de kwaliteit van de valorisatie-acties om daartoe te komen,
- het afgestemd zijn van de middelen (zowel financieel als qua mankracht en tijd ...) die voor de uitvoering van het project vereist zijn.

Het resultaat van deze beoordeling wordt voorgelegd aan het interdepartementaal comité van het programma. Dit comité bestaat uit vertegenwoordigers van de federale overheidsdiensten, de Dienst voor administratieve vereenvoudiging, de federale wetenschappelijke instellingen en van het Belnet-netwerk.

De Minister van Wetenschappelijk Onderzoek beslist over de selectie van de projecten op basis van het afgeleverde advies van het Interdepartementaal begeleidingscomité van het programma. Het Interdepartementaal begeleidingscomité staat de DWTC bij in de uitvoering van het programma, met inbegrip van de uiteindelijk valorisatie.

BIJLAGE 1 – VOLLEDIGE LIJST VAN FEDERALE WETENSCHAPPELIJKE INSTELLINGEN

- **Wetenschappelijke instellingen afhankelijk van de Minister die bevoegd is voor het wetenschapsbeleid :**
 - Algemeen Rijksarchief ,
 - Koninklijke Bibliotheek van België ,
 - Belgisch Instituut voor Ruimte-aëronomie ,
 - Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen ,
 - Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium ,
 - Koninklijk Meteorologisch Instituut van België ,
 - Koninklijk Museum voor Midden-Afrika ,
 - Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis ,
 - Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België ,
 - Koninklijke Sterrenwacht van België,
 - Studie - en Documentatiecentrum Oorlog en Hedendaagse Maatschappij.

- **Wetenschappelijke instellingen afhankelijk van de Minister die bevoegd is voor Volksgezondheid :**
 - Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid - Louis Pasteur.
 - Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (onder voorbehoud).

- **Wetenschappelijke instellingen afhankelijk van de Minister die bevoegd is voor Justitie :**
 - Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie.

- **Wetenschappelijke instellingen afhankelijk van de Minister die bevoegd is voor Landsverdediging :**
 - Koninklijk Museum van het Leger en Krijgsgeschiedenis.

BIJLAGE 2 - INDICATIEF UITVOERINGSSCHEMA VAN HET PROGRAMMA

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
	beslissing van de Ministerraad 20/7/2000								
	lanceringsconferentie 17/11/2000								
1ste reeks van projecten	1ste oproep tot voorstellen 1/11/2000								
		fase 1 (2 jaar)							
				evaluatie fase 1					
				Fase 2 (2 jaar)					
2de reeks van projecten			2de oproep tot voorstellen (voorzien 9/2002)						
				fase 1 (2 jaar)					
						evaluatie fase 1			
						Fase 2 (2 jaar)			
VALORISATIE									